

De Heraut

van de

Gereformeerde Kerken in Nederland.

Het auteursrecht van den inhoud van dit blad wordt verzekerd overeenkomstig de wet van 28 Juni 1881 (Staatsblad N°. 124.)

Zondag 2 Augustus 1908. N°. 1596.

Dit blad wordt geregeld des Vrijdags aan de gebonnenen verzonden. Bijdragen van medewerkers, ingezonden stukken en alles wat verder den inhoud van dit blad betreft, te adresseren aan de REDACTIE. Abonnementen en Advertenties aan de ADMINISTRATIE. Bureau: Warmoesstraat 96, te Amsterdam. Inzendingen, die later dan Dinsdag v. namiddags te 12 uren worden ontvangen, kunnen voor het nummer van die week niet meer in aanmerking komen.

Abonnementsprijs: franco aan huis, per drie maanden f 1.20, voor België per jaar f 3.30 bij vooruitbetaling, voor het verdere Buitenland en Ned.-Indië per jaar f 6 bij vooruitbetaling. Afzonderlijke nummers f .10. Abonnementen worden aangenomen door het Bureau te Amsterdam, Boekhandelaars, Postdirecteuren enz. Advertenties: van 1 tot 6 regels f 1.20, voor elke regel meer f .20. Aanvragen en vermelding van leidegaven f .12 per regel.

"Ik schrijf u, jongelingen, want
gij hebt den booze overwonnen".

Ik schrijf u, jongelingen, want
gij hebt den booze overwonnen.
Want gij zijt sterk, en het
woord Gods blijft in u, en gij
hebt den booze overwonnen.
1 Joh. II. 13 en 14.

De apostel Johannes heeft in zijn eersten brief een afzonderlijk woord voor de „kinders“ en voor de „vaders“, en tusschen die twee in een geheel eigenaardig, verrassend woord voor de „jongelingen“. Tot hen tocht hij: „Jongelingen, gij hebt den Booze overwonnen.“ En op die verrassende verklaring legt de apostel zelfs zoo bijzonder nadruk, dat hij ze in het onmiddellijk volgende vers letterlijk herhaalt, en nogmaals betuigt: „Ik schrijf u, jongelingen, want gij zijt sterk, en gij hebt den Booze overwonnen.“ Vooral die tusschenvoeging: „want gij zijt sterk“, verdient hier de aandacht. Er blijkt toch uit, dat de apostel niet doelt op een enkele verzoeking, waarin ze den Booze weerstaan hadden, maar wel degelijk het oog heeft op hun principieele positie in de gemeente Gods. Niet in de kinders, en niet in de ouderen school de wezenlijke kracht der gemeente, maar in de jonge mannen. Wat door „jongelingen“ verstaad is, sloeg toch, naar Grieksch taalgebruik, op jonge mannen voor het minst tot 25-jarigen leeftijd.

Natuurlijk mag dit niet zonder meer op de jonge mannen van nu worden overgebracht. Het was toen Johannes schreef de eerste bekeeringstijd. Uit Joden en heidenen werd de gemeente saamgeroepen, en onder hen die den stap van overgang deden, en bij het kruis van Christus de knie bogen, zag de apostel ook vele cordate jonge mannen, die door alle heidenen, en door geen tegenstand zich lieten afschrikken om den heiligen doop te vragen; en het zijde deze jonge mannen, die de apostel met zoo hooge ingenomenheid begroet, en van wie hij getuigt, dat ze sterk zijn, en den Booze hebben overwonnen.

Let wel, de apostel vermaant ze niet, om den Booze te weerstaan. Neen, hij zegt, dat ze dit gedaan hebben, en dat ze in dezen strijd tegen den Booze overwinnaars zijn gebleven. De strijd ligt achter den rug, de zegepraal is door hen bevochten. In het hoofdreflex, toen het op leven en dood ging, bleef hun de victorie, zoodat, voor wat hun hart aangaaft, het pleit voor eens en voor altoos beslecht is. De aanval van den Booze is afgeslagen. Ze hebben hun ziel vrijgevochten. Geen satanische macht kan ze thans meer uit de hand van Christus rukken. Kloek, dapper en sterk zijn ze, toen het om hun ziel voor eeuwig ging, uit de omklemming van den Booze vrijgekomen. En nu ontvangen ze in de Schrift het tot tweemaal herhaalde getuigenis der eere: Als apostel van Christus „schrijf ik u, jonge mannen, want gij zijt sterk en hebt den Booze overwonnen.“

Ook nu komt het voor onze jonge mannen op het voeren van even beslist strijd aan.

Zeker, ook op later leeftijd kan men zich aan Jezus overgeven. Er zijn zelfs grijsaards tot Jezus toegebracht. Maar op later leeftijd draagt onze toebereiding tot Jezus toch nooit dat koninklijke karakter. Dan toch is men eerst jarenlang door den Booze gevat, en geknakt, en half ten onder gebracht geweest. Men heeft dan zijn glittige wonden bloeden, die soms levenslang nabloeden. Men komt er dan wel, maar wordt er doorgesleurd. Men blijft dan een Christen die op krukken loopt. En nooit kan tot zulk-een het triomfwoord uitgaan: „Gij zijt sterk en hebt den Booze, bij zijn eersten aanval op u, overwonnen.“

Bij den in den jongen man ontluikenden wasdom van de volle levenskracht is het gevaar van in de handen van den Booze te vallen het sterkt.

In elk opzicht. Reeds aanstonds spreekt in de tinteling van het bloed de hartstocht van het zinnelijk leven. De wilde hartstocht naar de vreemde vrouw, naar de orgien van Bacchus, naar baldadigen overmoed, naar prikkelende uitspatting. Het is de overmaat van levenskracht die zich uitent wil.

Doch daarbij blijft het niet.

Het ontwakende leven in den jongen man werpt zich op alles. Hij wil vrij zijn. Allen band van gezag en tucht wil hij afwerpen. Hij wil zich voelen en weten als zijn eigen heer en meester. Waar zou hij voor uit den weg gaan? Waar zou hij zich nog aan storen? En daarom heeft alles wat tegen de bestaande orde der dingen ingaat, voor hem zoo sterke bekoring. Nog te bidden rijkt hem zoo wonderlijk, nog te danken

een overvloedige, den jongen man eigenlijk onwaardige ceremonie. Hij voelt toch de kracht om te leven, en de kracht om zichzelf zijn weg door het leven te banen, in zijn eigen opbruissend bloed en in zijn sterke spieren.

Vandaar de groote aantrekkelijkheid die voor den jongen man in elke negatie ligt; in wat het oude weersprekt en een nieuwe wereld tot aanzijn belooft te roepen. Hij verstaat den Bijbel niet, en vindt hem niet pittig genoeg. Hij is er aan ontgroeid en vindt hem te flauw. Hij gaat met de nieuwe denkbeelden, met kersversch aan de markt gebrachte ideeën. De sterke geesten willen van geen God meer weten, en een sterke geest is immers ook hij.

Zinnendienst en drijf van geestelijke onafhankelijkheid, dat zijn de twee strikken, waarin de Booze den jongen man poogt te vangen. Lukt het met den éénen strik niet, dan spant satan den jongen man zijn tweeden strik. En het jammerst is, dat zoo menige vader en moeder denkt: „als mijn jongen maar niet in de zinnelijkheid ondergaat, laat hem dan wat vrij denken, dan is mijn kind toch niet verloren!“ En dan lacht satan met duivelschen lach, en denkt: „Als ik uw kind maar heb, hoe is mij om 't even!“

De apostel vat de jonge mannen van zijn dagen in hun zwak. Ze waren sportlekkers van de sterkste soort. In Griekenland blufte elk jong man er op, sterk van spieren te zijn, en in den wedkamp zijn naam te kunnen staan. In de Olympische spelen gelauwerd te zijn, gold in Griekenland voor een jong man als de hoogste glorie. Sterk te zijn en den machtingen tegenstander overwonnen te hebben, was de hoogste levensroem.

En nu keert de apostel zich tot die enkele onder deze jonge mannen, die er de wereld en alle aardsche glorie aan hadden gegeven, om voor Jezus als hun Koning de knie te buigen, en hun roept hij toe: „Gij zijt de wezenlijke sterken, gij hebt niet met uw spieren, maar met heel uw ziel en heel uw geest den wedkamp aangegaan, en in dien wedkamp hebt gij den hoogsten triomf behaald, want gij hebt den machtingsten tegenstander neergelegd; immers gij hebt den Booze overwonnen.“

Niet zoetvoerig en niet zoetsappig spreekt hij hun aan, alsof ze verwekkelijke jonge mannen zonder moed, zonder kracht en zonder durf waren. Integendeel, hij roept ze uit als hoogste overwinnaars in de machtingste geestelijke worsteling, in de worsteling die nog zeer verre boven de worsteling der spieren in het Olympische spel uitging.

Wat toch was de machtingste athleet, die in het worstelperk aanviel, vergeleken bij de macht van den Booze? Was de geest niet veel sterker dan de spier? Had niet satan over heel een wereld overmoed? Hoe hoog stond dan Jezus niet boven alle overwinnaars in het nationale worstelperk? Hij die zeggen kon: „De overste der wereld komt, maar hij heeft aan mij niets. Ik heb de wereld overwonnen!“

Ouders, ziet daarom toch op uwe zonen toe. Weest in uw opvoeding niet lief sentimenteel; dat geeft niets. Den knaap houdt ge daarmee nog vast, maar den jongen man niet. Laat de geestelijke koorden dan niet slap hangen, maar weest zelf geestelijk sterk, en sterkt uw opgroeiende zoon.

Denkt niet: „Laat ze nu maar eerst vrij geestelijke uitvlagen, later komt dat wel terecht.“ Neen, goed terecht komt nooit, wat ge eerst zelf met uw eigen gedogen zich liet bederven.

Zet door, houdt aan en rust niet, eer uw jonge mannen fier en kloek en met beslistheid de keuze voor den Christus, als den eenig aanbiddelijken overwinnaar over wereld, zonde en duivel, gedaan hebben. Laat ze, door voor den Heil Gods te kiezen, zelf helden worden. De beslissende keuze vroeg gedaan, maakt ze zoo dubbel sterk en bewaart ze voor zooveel geestelijke ellende.

Wie vroeg met den Booze afreken, staat levenslang sterk tegenover zijn verzoeken, en wordt als overwinnaar door Gods engelen gekroond.

Maar dan ook geen gevoelsopvoeding, geen overzichtsappige lieflijkheden. Jonge mannen van kloeken aanleg en met een echt jongenshart in den boezem, wint ge daar toch niet door. Doet als de apostel en zoekt het bij uw jonge mannen in de ontwikkeling van een hogere kracht. Leidt ze in de worsteling der eeuwen in, in de reusachtige worsteling van den Leeuw uit Juda's stam tegen den machtingsten geest, dien God onder zijn engelen geschapen heeft.

Neemt ze in dien strijd der eeuwen met heel hun hart en heel hun ziel op.

En doe de Heere onze God, als vrucht van uw manlike opvoeding, steeds meer onder onze Christen jonge mannen het aantal toemenen van hen, die niet vreesachtig van verre staan, maar van wie de apostel ook nu nog zou getuigen: „Mijn jonge vrienden, gij zijt sterk, want gij hebt den machtingsten wederpartijder, gij hebt den Booze overwonnen!“

Officiële Berichten.

AGENDUM voor de 30e Centrale Diaconale Conferentie, D. V. te houden te Zwolle, op Woensdag 3 September 1908, in de Buitensociëteit, tegenover het Station.

I. Opening der vergadering.
II. Lezing der notulen en presentielijst.
III. Verkiezing van comité-leden.
Volgens besluit der vorige Conferentie treden in 1908 af de comité-leden, die gekozen zijn door de provincies: Groningen, Overijssel, Utrecht, Zuid-Holland en Noord-Brabant.
Aan de beurt van aftreding zijn derhalve de broeders J. Andriessen, J. J. Drost, W. v. d. Linden, J. G. van der Burgh en N. Ardon. Hiervan is br. J. J. Drost niet in het diakenambt gebleven, en dus naar den gewonen regel onder ons, niet herkiezbaar.

Ook voor de provincies Friesland en Zeeland moet een comité-lid gekozen worden, omdat de beide broeders, ten vorige jare gekozen, hunne benoeming niet aangenomen hebben.

Het comité geeft voor de volgende provincies de daarbij genoemde candidaten.
Voor Groningen: J. Andriessen, Groningen (attr. lib.); H. Haazenberg, Groningen; G. Lameris, Groningen.

Voor Friesland: Mr. D. Okma, Sneek; D. v. d. Schaaf, Leeuwarden.
Voor Overijssel: J. H. Kok, Kampen; H. Schulte Nordholt, Zwolle.

Voor Utrecht: W. v. d. Linden, Utrecht (attr. lib.); J. P. van Arkel, Baarn; G. C. Mulder, Utrecht.

Voor Zuid-Holland: J. G. v. d. Burgh, 's-Gravenhage (attr. lib.); J. Karstens, Leiden; C. H. Vermooten, Rotterdam.

Voor Zeeland: H. S. van Waveren, Haamstede bij Zierikzee; F. Hamelink, Kruiningen.
Voor Noord-Brabant: N. Ardon, Klundert (attr. lib.); R. A. Lanting, Breda; B. Struik, Gendringen.

IV. In hoeverre heeft een Diaconie recht op de nalatenschap van een geslantenleerde?
Diaconie der Geref. Kerk te Middelburg (C).
V. In hoeverre rust, volgens Gods Woord, op een kind de verplichting zich financieel op te offeren voor zijne ouders, wanneer deze tot armoede zijn vervallen?

Diaconie der Geref. Kerk te Groningen (B).
VI. Nederlandse Vereniging voor Armenzorg en Weldadigheid.
Het Comité.

Toelichting. Het Comité ontving in April j.l. een uitnodiging vanwege het Bestuur der Vereniging van Armenbesturen te Amsterdam en van de Redactie van het Tijdschrift voor Armenzorg en Kinderbescherming tot het bijwonen eener vergadering, om door overleg en bespreking, van elkaanders ondervinding en inzicht in te leeren. Tal van verenigingen, armenbesturen, enz. hadden hunne medewerking toegezegd, waarom ook ons Comité dringend werd uitgenodigd een vertegenwoordiger te zenden. Het kwam ons bedenkelijk voor, om, zonder meer, ons te laten vertegenwoordigen, omdat onze Conferentie geen instelling van armenzorg is en om het verschillend karakter van onze Conferentie en van de op te richten vereniging. Toch oordeelden wij het gewenscht deze vergadering bij te wonen: a. om kennis te nemen van hetgeen er besproken en besloten werd, en b. om zoo mogelijk onze beginselen aldaar te bepleiten. Eenparig werd Prof. Biesterveld als afgevaardigde gekozen. Z.H.G. nam deze afvaardiging aan en zou vooraf kennis geven van onze beswaren. Prof. B. was echter verhinderd de vergadering bij te wonen.

(Men zie verder het artikel van Mr. R. van Maare „Een nieuwe Vereniging“ in het Juni-nummer van het Diaconaal Correspondentieblad.)
VII. Een Geref. Kerk in 't Buitenland in zelf hulpbehoevend en wordt van uit Nederland gesteund. Haar Diaconie is niet bij machte om tijdelijk hulpbehoevenden op voldoende wijze te helpen. Op wat manier moet zij hulp zoeken en waar?

Diaconie der Geref. Kerk te Duisburg.
VIII. In hoeverre is het wenschelijk en mogelijk, om te komen tot de uitgave van een Jaarboekje voor Diaconieën, waarin alles wordt opgenomen wat voor de Diaconieën van belang geacht kan worden. Bij instemming met deze gedachte benoemt de vergadering een Commissie, die deze zaak eens grondig onderzoekt en voor de volgende vergadering een uitgewerkt rapport gereed maakt.

Diaconie der Geref. Kerk te Kampen.
Pauze van 1½ tot 2 uur.

IX. Licht het op den weg der diaconen om zich met de schulden der Armen in te laten, m. a. w. is het der diaconen plicht, die achterstallige schulden te betalen?
Het Comité.

Inleider: Dr. J. C. de Moor.
X. Wanneer diaconen in aanraking komen met een verarmden broeder, die nog goede familieleden heeft, en zij deze familie niet bereid vinden steun te verleenen, moeten diaconen

dan in die weigering berusten, of staan hun nog andere middelen ten dienste om tot steun te bewegen?

Diaconie der Geref. Kerk te Arnhem.
XI. De Conferentie spreekt de wenschelijkheid uit tot het oprichten van een gesticht voor kinderen, wier ouders uit de ouderlijke macht ontzet zijn, en benoemt een Commissie, die de mogelijkheid hiervan onderzoekt.

Diaconie der Geref. Kerk te Leiden.
XII. Zijn er bezwaren om aan iemand, die weigert opgave van zijn inkomen te doen en ten opzichte van wien de noodzakelijkheid tot ondersteuning niet vaststaat, toch ondersteun te verschaffen?

Diaconie der Geref. Kerk te Eindhoven.
XIII. Welke is de roeping der Diaconie met betrekking tot de werkloosheid: a. ten opzichte van de slachtoffers; b. ten opzichte van de middelen ter harer bestrijding?

Diaconie der Geref. Kerk te Den Haag.
XIV. Sluiting.

De predikanten C. W. E. Ploos van Amstel en W. H. Gispert Jr. te Zwolle hebben zich bereid verklaard de conferentie van advies te dienen, terwijl ook de Redacteur van het Diaconaal Correspondentieblad, Prof. P. Biesterveld en zijne medewerkers Dr. J. C. de Moor en Mr. R. van Maare in ons midden hopen te zijn. Elke Diaconie betaalt de reiskosten harer afgevaardigden, terwijl de onvernijdelijke kosten van drukwerk enz. door het Comité gemaakt, over de vertegenwoordigende Diaconieën worden ontslagen.

Na afloop der vergadering zal om ongeveer half zes een gemeenschappelijke maaltijd gehouden worden, per persoon zoo goedkoop mogelijk, afhankelijk van het getal deelnemers. Afgevaardigden en hospitanten, die aan den maaltijd wenschen deel te nemen, of ook, die inlichtingen omtrent logies verlangen, worden verzocht zich bijtijds te adresseren aan den heer H. Schulte Nordholt te Zwolle.

Moge deze 30e Conferentie ten zegen zijn voor allen, die haar bezoeken, en voor het werk der barmhartigheid in het midden onzer Kerken.

Dat dan ook vele Diaconieën zich gedrongen mogen gevoelen, zich door twee of meer broeders afgevaardigden te doen vertegenwoordigen.

In 't bijzonder noodigen wij die Diaconieën uit, die tot dusver nog niet met ons medewerkten, doch wel de voordeelen onzer Conferenties genoten, neergelegd in het Diaconaal Correspondentieblad, „het Diaconaat“, en tal van brochures. Broeders, die zich nog steeds door allerlei bezwaren lieten weerhouden, raden wij aan eens een proef te nemen en ditmaal onze Conferentie te bezoeken. Het sal hun niet berouwen, zij, die een- of meermalen onze Conferenties bezocht hebben, verlangen steeds weer naar onze September-vergadering.

Laten velen aan deze uitnodiging gehoor geven, en vooral ook de broeders-diaconen uit het Noorden ditmaal in grooten getale opkomen, opdat wij elkander door gemeenschappelijk gebed en door gedachtenwisseling voor den arbeid der dienende liefde in 't midden der Gemeente kunnen sterken.

Ook Dienaren des Woords, Ouderlingen en Leden der Geref. Kerken zullen ons verblijden door als hospitanten onze Conferentie te bezoeken.

Aan de Dienaren des Woords wordt vriendelijk verzocht, in het openbaar gebed der Gemeente op Zondag 30 Augustus, den zegen des Heeren over de Conferentie te vragen.

De Heere zijt leide ons bij al onze besprekingen door Zijn Heiligen Geest, tot eere Zijns Naams en tot voordeel van den arbeid in den dienst der barmhartigheid.

Het Comité voornemens:

J. J. DROST, Voorzitter. Eindhoven.
P. J. J. MEY, Vice-voorz. Arnhem.
W. v. d. LINDEN, 2e Secret. Utrecht.
J. ANDRIESSEN, Penningm. Groningen.
N. ARDON. Klundert.
J. G. v. d. BURGH. 's-Gravenhage.
C. F. v. MEIJENFELDT. Amsterdam.
R. BROEKHUIZEN, 2e Secret. Meppel.

Meppel, Augustus 1908.

Overzicht van den arbeid in Rijn-Pruissen.

Op de particuliere Synode van Gelderland werd ongeveer het volgende rapport omtrent bovengenoemden arbeid uitgebracht.

Wel-Erwaarde en Eerwaarde Broeders.

Volgens besluit genomen op de Generale Synode van de Gereformeerde Kerken in Nederland, gehouden te Utrecht in den jare 1905 (cf. acta art. 138) kwijt zich uw deputaat voor den arbeid onder de in de Rijnprovincie verblijvende hieldende Nederlandse Gereformeerde (cf. acta art. 51) van zijn last om aan de particuliere Synode van de Gereformeerde Kerken in Gelderland van dezen arbeid verslag uit te brengen.

Het kort overzicht van wat er gedaan is en wordt op dit arbeidsveld verhooge uwe belangstelling en stemme u tot dank aan den Heere.

De Kerk te Homburg bij Hattum telt ongeveer 12 belijvende en plm. 30 slechts gedoopte lidmaten. In een kamer bij br. Riedstra komt de gemeente 2 maal des Zondags samen, en leest men preek. De classis Zutphen vervult de vacaturdienst. Aan een 9 tal kinderen wordt om de 14 dagen catechetisch onderwijs gegeven door Ds. Z. Hoek van Duisburg ten huize van br. Riedstra. Des winters heeft er wekelijks eene samenkomst plaats tot onderzoek van Gods Woord. De gemeente bestaat

uit boerenknechts, slechts één pachtboer bij deze kerk. Herhaaldelijk verzocht deze kerk met de classis Arnhem en niet meer met die van Zutphen kerkelijk te mogen samenleven.

De Kerk te Duisburg bestaat uit ongeveer 90 complete en plm. 180 incomplete lidmaten. Zij vergadert des Zondags 3 maal, ochtenden 1¼ 10 in 't wijklokaal aan het Stapelthor, en namiddags te 3 uur in de Johanniakerk. Sinds 27 Mei 1907 mag zij zich in een eigen herder en leeraar verheugen. Ds. Z. Hoek die uit Nieuw-Dordrecht tot haar is overgekomen. De zoolang gekoesterde wensh is door 's Heeren nederbuidende ontferming alzo vervuld, en de vele en langdurige inspanning om het hiertoe te brengen, genadiglijk bekroond.

Het heele jaar door wordt catechetisch onderwijs door den predikant gegeven. Iedere week wordt huisbezoek gedaan door dragers van het regement. Om de 14 dagen worden de kerkeradsvergaderingen gehouden.

De kerken worden geregeld bezocht. Leden, die bij deze kerk zijn aangesloten, wonen (behalve in Duisburg, Neudorf, Dusselen, Hochfeld, Casselerfeld en Neukamp), te Muhlheim (Laarn), Muhlheim (Ruhr), te Keulen, Dusseldorf, Gelsenkirchen en te Langenberg bij Elberfeld. In deze laatste plaats wonen 3 families, waarvan er 2 des Zondags geregeld samenkomen om elkaar te stichten door lesing van Gods Woord, gebed, psalmgezang en 't lezen van eene predikatie. Alleen wanneer te Duisburg het H. Avondmaal wordt bediend of aan kinderen de H. Doop dient toegevend te worden, komen deze leden te Duisburg ter kerke.

Deze kerk bracht het vorige jaar plm. 1700 Mark (plm. f 1000) saam. 1500 M. (f 900) moeten er jaarlijks bij om den dienaar des Woords van leeftocht te voorzien.

De administratie van het fonds voor 't predikantstractement wordt gevoerd door den deputaat van de classis Arnhem, op dringend verzoek van den Kerkeraad te Duisburg, en staat onder controle van genoemde classis.

De jongelingen hebben eene Geref. Jongelings-vereeniging, die ongeveer 10 leden telt en onder kerkelijk toezicht staat. 's Maandagsavonds van elke week vergaderen zij in de Confirmentenzaal van de Lutherkerke.

Er bestaat ook eene Christ. Zangvereniging „Hosanna“, met plm. 20 leden, dienende om bekendheid met en liefde voor de geestelijke en nationale liederen onder Hollanders in den vreemde te onderhouden en op te wekken.

De kerk van Duisburg heeft den arbeid te Essen weer opgevat. Bijzonderheden kunnen op 't oogenblik nog niet wereldkundig gemaakt worden. Ook te Muhlheim-Syrum wordt getracht een lokaal te krijgen.

(Slot volgt.)

Buitenland

N.-Amerika. De zendeling Todd over het spreken in tongen in verband met de zending.

In de New-Yorksche *Witness* deelt de zendeling J. C. Todd te Macas in China zijne ervaringen mede omtrent het spreken in tongen met betrekking tot de zending.

Gelijk bekend is ontstond er uit de opwekking in Wales eene beweging, waarbij het spreken in tongen een voornaam plaats inneemt. Het zou een aanwinst zijn voor de zending wanneer het bleek, dat wezenlijk aan sommige geloovigen de gave mededeeld werd, om zonder studie in een vreemde taal te kunnen spreken en daarin het Evangelie te verkondigen. Volgens dezen zendeling is de heer Mc. Intosh naar China overgekomen in de gedachte, dat hij in staat zoude zijn het volk in het Chineesch toe te spreken, maar het is noch hem noch zijne vrouw gelukt, om ook maar een enkelen vrouw in het Chineesch uit te spreken. De heer Mc. Intosh moest dit persoonlijk aan den zendeling Todd bekennen.

In Japan heeft dezelfde zendeling een twaalf-tal mannen ontmoet, die uit den staat Washington gekomen waren. Ook zij waren van meening geweest, dat zij in staat zouden zijn, om tot het Japansche volk te prediken. Doch zij moesten erkennen, dat zij niet in staat geweest waren dit te doen.

De predikant A. G. Carr en zijne vrouw begaven zich naar Engelsch Indië, in de stellige verwachting dat hij in staat zoude zijn om tot het volk van het land te spreken. Hij heeft daarna Indië te verlaten om zich naar Hongkong in China te begeven. Daar heeft de zendeling Todd hem ontmoet. Bij een bezoek moest de heer Carr erkennen, dat hij niet in staat geweest was om de taal der inboorlingen van Indië te spreken.

De heer Todd deelt nog het volgende mede. Eenige jaren geleden kwamen twee jonge vrouwen in China met de gedachte, dat zij de gave ontvangen hadden tot het Chineesch volk te spreken. Doch het bleek dat zij het niet konden. Wat deden zij toen? Zich op de studie der Chineesch taal toeleggen? Neen, zij wachten dat haar de gaven van in het Chineesch te spreken gegeven zou worden. Maar dit gebeurde niet, al wachten zij er vijf jaren op. Zij vervielen in een fanatisme van een eigenaardig type. De heer Todd zocht haar te helpen, ook anderen beproefden het, doch zij werden koel ontvangen. Zij hielden zich niet met christelijken arbeid bezig, zij zochten ook geen gemeenschap met Christenen. Om niet van honger om te komen, gaven zij les in de Engelsche taal. Toen zij hare gezondheid verloren hadden